

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010535
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovaným G. H. a N. R., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 20. júla 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného N. R. podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. apríla 2017, sp. zn. 4T/46/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. apríla 2017, sp. zn. 4T/46/2017, boli obžalovaní G. H. a N. R. uznaní za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

potom, čo si obvinený D. R. v presne nezistenom čase pred koncom roka 2015 na presne nezistenom mieste u obvineného G. H., nahovoril obvineného G. H., aby prepadol jeho otca D. R. st., ktorý ako podnikateľ pri sebe nosí hotovosť a ktorému podrobne popísal trasu, ktorou chodí otec z práce domov, čas, kedy chodí domov, spôsob prepravy (na bicykli) ako aj aké veci má pri sebe, na základe čoho sa obvinený G. H., obvinený N. R. a obvinený F. G. navzájom dohodli a dňa 26.01.2016 vo večerných hodinách prišli do obce Chocholná - Velčice, kde sa stretli s obvineným F. G., ktorý vo svojom vozidle značky Peugeot na konci obce Chocholná - Velčice dával pozor, pričom obvinený G. H. a obvinený N. R. v čase o 23.00 hodine v obci Chocholná - Velčice na ulici O. v blízkosti rodinného domu č. XXX fyzicky napadli poškodeného D. R. st., ktorý sa vracal domov z práce z Kaviarne D., a to tak, že keď tento išiel na bicykli okolo obvinených, kráčajúcich po ulici rovnakým smerom, obvinený N. R. ho sotil, následkom čoho spadol z bicykla, po čom ho obvinený G. H. a obvinený N. R. udierali päšťami a kopali do hlavy i iných častí tela, škrtili ho, použili elektrický paralyzér a sprej, ktorý sa poškodenému snažili striekať do očí, pričom od neho opakovane požadovali peniaze, ktoré mal poškodený v bunde, obvinení G. H. a N. R. z poškodeného túto bundu (i s peňaženkou) strhli, taktiež z neho strhli sveter a z krku zlatú retiazku, čím mu spôsobili hmotnú škodu vo výške cca 1.300 EUR a zranenia - odlomenie korunky zubu 22, čiastočné odlomenie zubov 11 a 12, pomliaždenie hlavy, pomliaždenie oka a ušnice vpravo, pomliaždenie hrudníka s dobou práceneschopnosti do 29.02.2016 a následne z miesta činu odišli za obvineným F. G., ktorému obvinený G. H. odovzdal finančnú hotovosť vo výške najmenej 20 Eur.

Za tento trestný čin boli odsúdení nasledovne:

obžalovaný G. H.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovanému G. H. uložený aj trest prepadnutia veci a to jeden kus nájdeného a zaisteného elektrického paralyzéra, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

obžalovaný N. R.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným G. H. počas určenej skúšobnej doby a povinnosť spočívajúca v príkaze počas určenej skúšobnej doby byť zamestnaný alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovaným G. H. a N. R. uložená solidárna povinnosť nahradiť škodu poškodenému D. R., nar. XX. marca XXXX, bytom V. - H. XXX, okres Trenčín, v sume 3.000,- Eur, poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, škodu v sume 257,52 Eur a poškodenej Sociálnej poisťovni, a.s., 813 63 Bratislava, 29. Augusta 8 a 10, IČO: 30 807 484 škodu v sume 165 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody u obžalovaného N. R., pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) len v neprospech obžalovaného N. R. a len pre nesprávnosť tohto výroku.

Prokurátor v odvolaní podanom v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o podmienечnom treste odňatia slobody uloženom obžalovanému N. R. vo výmere 3 rokov, pretože druh a výmeru tohto trestu považoval za neprimerane miernu. Poukázal na to, že obžalovaný N. R. nebol síce súdne trestaný, ani priestupkovo riešený, avšak treba prihliadať aj na povahu spáchaného činu, brutálny spôsob napadnutia poškodeného a spôsobené následky poškodenému. Podľa názoru prokurátora neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na okolnosti prípadu násilného trestného činu, ku ktorému sa síce tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní priznal, avšak s poukazom najmä na to, že poškodený D. R. st. pri tomto násilnom skutku utrpel zranenia. Uloženie tohto druhu trestu podľa neho nie je v súlade ani so zásadou individuálnej a ani generálnej prevencie a podmienечný trest odňatia slobody podľa názoru prokurátora nespĺní účel predpokladaný v § 34 Tr. zák. Tieto funkcie by podľa názoru prokurátora mohol splniť len nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v písomnom odôvodnení odvolania a prokurátor nadriadenej Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného N. R. a následne, aby za použitia § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému N. R. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. a bez použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený D. R. považoval trest uložený obžalovanému N. R. za mierny.

Obžalovaný N. R. v písomnom vyjadrení zo dňa 7.6.2017 prostredníctvom obhajcu k písomným dôvodom odvolania prokurátora i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu spolu so svojím obhajcom

navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Poukázal na to, že ku skutku sa priznal, oľutoval jeho spáchanie, doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihnutý, je riadne zamestnaný ako vodič kamióna a hanbí sa za skutok, na ktorý sa dal nahovoriť. Uviedol tiež, že sa zaviazal poškodenému D. R. st. uhradiť škodu, pričom tak bude môcť urobiť iba v prípade, ak bude zamestnaný. Navyše má priateľku, s ktorou chce uzavrieť manželstvo, a preto sa domnieval, že s poukazom na uvedené okolnosti nie je potrebné pôsobiť na jeho prevýchovu nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 8. júna 2017, vykonal dňa 20. júla 2017 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu u obžalovaného N. R., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému N. R., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému N. R. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/, o/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. a po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (trest odňatia slobody na 7 až 10 rokov a 4 mesiace) vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky, spolu aj s uloženou povinnosťou a obmedzením, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a výrazne prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a tomu zodpovedajúci konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu aj s prihliadnutím na to, že u obžalovaného išlo o ojedinelé prekročenie pravidiel (exces), bol dostatočne odôvodnený aj záver, že by použitie trestnej sadzby v rozpätí na 7 až 10 rokov a 4 mesiace bolo pre obžalovaného N. R. neprímerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda aj trest uložený pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a pri dodržaní podmienok ustanovených v § 39 ods. 1, 3 Tr. zák. vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky a so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.